

Osmanlı kuvvetlerinin Belgrad'dan çekilmelerinden sonra sıra tekrar Sırbistan'a gelmişti. Georges Brankovitch ile, Jan Hunyad'ın kayınbiraderi olan Belgrad valisi Mihail arasında eskiden beri bir soğukluk bulduğundan Mihail, bir ara Brankovitch'i yakalayip haps etmişti. Brankovitch 30 bin altın ödedikten sonra serbest bırakılmıştı. İhtiyar Brankovitch, 1457 senesinde ölmüş, Greguvar, Etyen (İstefan) ve Lazar adında üç erkek ile Sultan II. Murad'dan dul kalmış olan Mara (Meryem Sultan) adında bir kız evladı bırakmıştı.

Brankovitch'in ölümü üzerine, Sırbistan'ın idaresini ele geçiren en küçük kardeş Lazar, öldürme tehdidi ile diğer kardeşlerini ülkesinden kaçırmıştı. **Brankovitch'in kızı Mara da Osmanlılara sığınmıştı**. Fâtihten Sultan Mehmed, onun taht üzerindeki hakkını koruyacağını bildirerek kendisine Serez taraflarında mülk verdi. Böylece Mara, refah içinde bir hayat geçirdi.

Yeni Sırp despotu Lazar, bir sene sonra 1458'de öldü. Ülkesi, eşi Elen ile küçük yastaki kızına kaldı. Elen, Sırbistan'ın elinden alınma ihtimalini düşünerek burayı malikâne olarak Papa'ya peskes çektiği gibi kızını da Bosna kralının oğluna nikahladı.

Elen'in, oynamak istediği oyundan haberdar olan Osmanlı Devleti, Sırbistan işini kesin olarak çözüp bir sonuca bağlanmaya karar verir. Bu sebeple Pâdisah, hicrî 862 (1458)'de Mora seferine giderken Mahmud Paşa'nın maiyyetine bin kadar yeniçeri vererek onu Sırbistan üzerine gönderir.

Mahmud Paşa, Sırpların baskenti olan Semendire etrafındaki bazı kaleleri aldıktan sonra Semendire'yi kusatır. Paşa, şehrin dış istihkamlarını aldıysa da şehri zapt edemeyerek muhasarayı kaldırır. Bu arada Ostroviç (Sivricehisar), Rodnik ve Sabaç (Bögürdelen) gibi yerleri alır. Bögürdelen'in alınmasından sonra Macaristan'a akınlarda bulunur.

Bu esnada Mora seferinden dönmüş olan Fâtihten Sultan Mehmed, Mahmud Paşa ile buluşur. Sırbistan işinin tamamen bitmesi için Mahmud Paşa'ya Semendire üzerine tekrar gönderir. Daha önce, çevresindeki kaleler Osmanlıların eline geçtikleri için Semendire bir bakıma yalnız ve yarımsız kalmıştı. Bu durum karşısında, direnmenin fayda vermeyeceğini anlayan **Elen, hazineleri ile birlikte gidebilme şartı ile teslim olur.** 8 Kasım 1459'dan itibaren Osmanlı idaresine giren Sırbistan, bu devletin, bir sancığı olarak "**Semendire Sancakbeyliği**

" adi ile bir akinci komutana verilir. Burası, Belgrad'in zaptına kadar Macaristan'a yapılacak akınlar için ve kuzeyden gelecek tehlikelere karşı iyi bir üs oldu.